

kr. með þeim skilyrðum, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, með að minnsta kosti 4⁰/₀, að fyrstu 100 árin leggist 10⁰/₀ árlegra vaxta við höfuðstólinn, síðan 5⁰/₀, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bændaeign að því er skatta og skyldur snertir. **45**
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því við bættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til stiptsyfirvaldanna um sölu kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 2. þ. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Brúarland í Hofshreppi, sem heyrir undir Viðvíkurprestakall í Skagafjarðarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 2280 kr. með þeim skilyrðum, að kaupandi greiði 600 kr. þegar er kaupin gerast og eptirstöðvarnar með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 15 árun; svo greiði hann og 4¹/₂⁰/₀ vexti af eptirstöðvunum og veðsetji seljanda jörðina með 1. veðrjetti til tryggingar skadlausri greiðslu, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, að 4⁰/₀ árlegra vaxta leggist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bændaeign að því er skatta og skyldur snertir. **46**
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um endurgreiðslu á tolli. Í brjefi dagsettu 21. þ. m. hafið þjer, herra bæjarfógeti, látið uppi álit yðar um beiðni frá E. Árnasyni trjesmið hjer í bænum, þess efn. **47**
25. marz is, að honum verði endurgoldinn tollur, er hann hefir greitt af 24 pt. brennivíns aðfluttum með skipinu »Kong Inge«, er hingað kom 26. okt. f. á. Hefir beiðandinn látið fylgja erindi sínu vottorð frá A. Stelling í Kaupmannahöfn um að hann hafi sent beiðanda með nefndu skipi 10 pt. af 16⁰ vínanda blönduðum með schellak til trjesmiðafágunar.

Hafið þjer tekið fram að þegar beiðandi meðtók reikninginn yfir tollinn frá yður, hafi hann farið því fram, að hann ætti að vera laus við að greiða toll af þessari sendingu, en með því að hann hafði þá opnað ílátið og tekið á því

47 og með því að hann hafði engin skilríki í höndum fyrir því að innihaldið hefði verið blandað áður en það fluttist hingað, þá hafði þjer ekki getað losað hann við tollgreiðsluna.

Nú hefir beiðandinn sent ofangreint vottorð frá A. Stelling og takið þjer fram að þjer finnið ekki ástæðu til að vefengja það að sendingin sje hin sama, sem ræðir um í vottorði Stelling, þóað hún sje þar talin 10 pottar, en á tollskránni 12 pottar, þvíað slík ónákvæmni komi allopt fyrir á tollskránni og beiðandinn hafi með nefndu skipi enga aðra sendingu fengið, er spurning gæti verið um að heimta toll af.

Í 1. gr. tolllaganna 2. lið er ákveðið að engan toll skuli greiða af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar og gjörður óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, og takið þjer fram, að væntanlega beri að fylgja sömu reglu, ef það sannast að slíkur vínandi hafi verið gjörður óhæfur til drykkjar áður en hann var aðfluttur, en þá komi það aptur til álíta hvort sú sönnun verði aðeins fengin með rannsókn og vottorði yfirvalds eða hvort yfirlýsing sendanda, eins og sú, er beiðandi hefir fengið frá A. Stelling, verði álitin nægileg í því efni. Verði hið síðara álitit, ætti beiðandi að fá tollinn endurgoldinn en annars ekki.

Útaf þessu er yður hjermeð til vitundar gefið að stjórnarráðið er þeirrar skoðunar að yfirlýsing sendanda eins og sú, er beiðandi hefir fengið frá A. Stelling, geti alls ekki álitizt nægileg sönnun fyrir því að umræddur vínandi hafi verið gjörður óhæfur til drykkjar og að slík sönnun verði aðeins fengin með rannsókn og vottorði yfirvalds.

Samkvæmt þessu finnur stjórnarráðið ekki ástæðu til að taka til greina hina framkomnu beiðni um endurgjald á tolli af umræddri sendingu.

Þetta tilkynnist yður hjermeð til birtingar fyrir beiðandanum.

48
14. apríl

**Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austur-
amtinu um varnir gegn fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin.** Jafnframt því að senda hingað útdrátt úr fundargjörðum sýslunefndarinnar í Skagafjardarsýslu frá 5. f. m. viðvíkjandi vörnum gegn fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin til að fyrirbyggja að fjárkláði berist austur yfir Vötnin, hafði þjer, herra amtmáður, í brjefi dags. 19. f. m. mælt með því, að stjórnarráðið vildi taka tillögur sýslunefndarinnar í þessu efni til greina og vegna naumleika tímans skrifa sýslumanninum í Skagafjardarsýslu beint þessu viðvíkjandi, en tillögur sýslunefndarinnar eru svo hljóðandi:

1. Að bannaður verði fjárflutningur yfir Hjeraðsvötnin á næstkomandi sumri, sjerstaklega verði algjörlega bannað að reka fje, sem uppalið er eða hagvant að austanverðu við Hjeraðsvötn vesturyfir vötnin.
2. Að allar þær kindur, vestan Hjeraðsvatna, sem líkindi eru til að sæki austur yfir Vötn, verði á næstkomandi vori baðaðar fulltryggri útrýmingu.